

Ποτὲ δὲν τονίζουμε σὲ κάποιον τὴν ἀδυναμία του (Αἰμιλιανὸς Σιμωνοπετρίτης (Προηγούμενος Ἰ.Μ. Σίμωνος Πέτρας)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κανόνας ὀρθῆς καὶ ἐποικοδομητικῆς συμπεριφορᾶς

Κύριε Ἐλέησον ...

Σὲ στέλνει ὁ Γέροντάς σου σὲ κάποιους ἐπισκέπτες καὶ σοῦ ξεφεύγει μία κουβέντα.
Ἄργότερα σοῦ λέγει ἕνας ἀδελφός σου:

-«Πῶς σοῦ ξέφυγε αὐτὴ ἡ κουβέντα; Ἄλλὰ τέτοιος εἶσαι πάντα».

Καλύτερα νὰ φᾶς τὴν γλῶσσα σου, παρὰ νὰ τοῦ μιλήσεις ἔτσι.

Οὐδέποτε προσβάλλουμε ἢ λυποῦμε ἄνθρωπο, οὐδέποτε τὸν κάνουμε νὰ νοιώση
στερημένος, ἐλαττωμένος, νὰ νοιώση κατωτερότητα, διότι τοῦ σκοτώνουμε τὴν
ψυχή.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ τραυματισθῆ καὶ δὲν θὰ μπορῆ νὰ ἐπιτύχη στὴν ζωὴ του.

Ἀναθέτεις σὲ κάποιον νὰ ψάλῃ καὶ ἐκεῖνος κάνει λάθος τὸν ἦχο καὶ τότε τοῦ λές: «Πάλι πῆρες στραβὰ τὸ τροπάριο».

Κάθε φορὰ πού θὰ πηγαίνει νὰ ψάλῃ, θὰ τὸ θυμᾶται καὶ θὰ λήῃ: Πρέπει νὰ προσέξω, μὴν τὸ πάρω στραβὰ. Καὶ θὰ τὸ παίρῃ πάλι στραβὰ. Ποιὸς θὰ φταίῃ; Αὐτὸς πού τοῦ ἔκανε τὴν παρατήρησι.

Ποτὲ δὲν τονίζουμε σὲ κάποιον τὴν ἀδυναμία του, τὸ πρόβλημά του. Ποτὲ δὲν τοῦ ὑπενθυμίζουμε τὴν κακία του, τὴν ἀμαρτία του. Μόνον τὸν ἔπαινο χρησιμοποιοῦμε, ἀλλὰ τὸν εὐγενῆ ἔπαινο ὄχι τὸν ἀφελῆ.

Διότι ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε διορθώνεται μὲ ὀνειδισμό, ὅπως καὶ μὲ παρατήρησι. Πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἅγιος, γιὰ νὰ δεχθῆ, νὰ διορθωθῆ μὲ τὸν ὀνειδισμό, τὴν ὑπόδειξι ἢ τὴν παρατήρησή σου. Ἀλλὰ, ἐὰν ἦταν τόσο ἅγιος, δὲν θὰ εἶχε αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα, γιὰ τὸ ὁποῖο χρειάσθηκε νὰ τοῦ κἀνης παρατήρησι ἐσύ.

Ἄφοῦ λοιπὸν τὸ ἔχει, τὸ μόνο πού χρειάζεται εἶναι ὁ ἄκρος σεβασμὸς σου, γιὰ νὰ μπορέσῃ κάποτε νὰ ταπεινωθῆ καὶ νὰ διορθωθῆ, βλέποντας τὴν δική σου εἰρήνη, πραότητα, ταπείνωσι, ἀγάπη, μακροθυμία, χρηστότητα, ἐπιείκεια, γλυκύτητα... Μόνον ὁποῖος ἔχει αὐτὲς τὶς ἀρετὲς, μπορεῖ νὰ διορθώσῃ κάποιον ἄλλον...

Πηγή: agiazoni.gr